

És megnyílt a szemük

Mária Magdolna futva sietett a tanítványokhoz, de ők nem hittek neki.

Az emmauszi tanítványok hozták a hírt, de ők nem hittek nekik.

Milyen érdekes a hit kérdése. Hiszen a tanítványok három éven át voltak Jézus mellett. Minden cselekedetét látták. Többször elmondta nekik, hogy megölik, de harmadnapra feltámad. És mégis, amikor meghal, szerte akarnak széledni, újból munka, megélhetés után nézni (elmennek halászni). Láthatták a Szűzanya örömét, és hiába hozza a hírt egy asszony, hiába hozza a hírt két tanítvány, hogy feltámadt, ők mégsem tudtak hinni.

Kivételt képez János, aki a lepleket látva látott és hitt. Ez a kivétel a Golgotától datálódik, ahol őt Jézus a Szűzanyára bízta, és János megkapta, átvette Máriától a megelőlegező hit kegyelmét, melynek köszönhetően ő az egyedüli, aki a látottak hatására hitt, még mielőtt személyesen találkozott volna az átlényegült Megváltóval.

Lehetséges, hogy a tanítványok túlzottan közel voltak három éven át a testileg is köztük levő Jézushoz, és ezért nagyon nehéz volt nekik átlépni a hit küszöbét. Lehet, hogy csak egyszerűen az embertársuk szavának nem tudtak hinni.

Nekünk, akik a Szentírásból ismerjük Jézus egész életútját, eleve mindent kívülről látunk, talán kicsit könnyebb hinni. De ahogy magamat és a környezetemben, általam ismert embereket látom azért mégsem olyan egyszerű dolog a hit. Tudom, hogy kegyelmi ajándék, de a kegyelmi ajándékot mégiscsak az általam megküzdött, kiimádkozott dolgok alapján kapom, a semmittevésém révén nem kaphatom.

Oly nehéz átlépni a komoly hit küszöbét. Az nyilván kevés, hogy mondogatom azt, hogy hiszek. Az alap kérdés, hogy legalább alkalmanként tud-e lángolni a hitem? Írva van a Szentírásban, hogy a hit által van lehetőségünk egyáltalán meggyógyulni, csak a hit által van lehetőségünk a természet törvényeinek alkalmi felülírására, csodákra. És ezt az égre nyitott, szívből jövő hitet oly nehéz megkapni, oly nehéz életben tartani. De csak ez a hit az, ami megmozgat sok mindent.

Mi kell ehhez? Mi kell ahhoz, hogy megnyíljon a szemem, hogy tisztán hinni tudjak Jézus végtelen erejében, végtelen szeretetében, csodálatos közreműködésében a hétköznapjaimban, az ünnepnapjaimban? Mi kell ahhoz, hogy napi szinten olyan kapcsolatot tudjak kiépíteni Vele, hogy megkaphassam ezt a csodálatos ajándékot, mely hegyeket mozgat?

Valószínűleg egy teljesen istenre hagyatkozó élet, mely minden rezdülésében Vele, Jézussal akar kapcsolatban lenni, akár vásárolok, akár mosogatok, akár utazom a járművön, akár a munkahelyemen a feladatokat végzem, akár kikapcsolódom... Az Istenben, Istennel cselekvés, pihenés, létezés nagyon nehéz feladat a hétköznapi ember számára, hiszen az élet forgataga mindig el-el terel Tőle. Mégis erre kell törekednünk nap mint nap. Isten adjon erőt ehhez mindannyiunknak!

Jánossy Gábor
(Tengernek Csillaga, XVI/5.)